

feil af Loven og troet, at det var en Udvi-
 ling af Communalbestyrelsens Ret, hvorom her
 var Tale; det maatte være ganske forunderligt
 uvidende Medlemmer, der skulde være saa frem-
 mede for, hvad der foreligger, at de skulde he-
 høve den ærede Rigsdagsmands Underviisning
 om, hvad denne Lov gaaer ud paa. Det fore-
 kommer mig, at dette er saa tydeligt og klart,
 at det, som jeg siger, har forundret mig meget,
 at den ærede Rigsdagsmand troede, i en saa
 lang Tale, som den Deel af hans Foredrag
 var, hvori han søgte at undervise Thinget der-
 om, at burde gjøre opmærksom derpaa. Lov-
 udkastet giver sig kun ud for, hvad det er; her
 er aldeles ikke Tale om i nogen Maade at
 udvide Communalbestyrelsens Myndighed eller
 Omraade; det er aldeles klart, det kan siges
 med saa Ord, og jeg er overbevist om, at ikke
 eet Medlem af Thinget har antaget, at det var
 anderledes. Her er ikke Spørgsmaal om at
 give Communalbestyrelsen en større Ret eller
 Myndighed, men Spørgsmaalet er her om at
 give Borgerrepræsentationen en større Myndig-
 hed, naar Magistrat og Borgerrepræsentation
 ikke ere enige, og naar der er en vis større
 Majoritet af Borgerrepræsentationen, der er
 enig om Sagen. Naar der er et vist Fleertal
 af Borgerrepræsentationen, som finder, at Sa-
 gen bør afgjøres paa en Maade, og Magi-
 straten finder, at den bør afgjøres paa den
 modsatte Maade, saa er Tilfældet nu, at det
 er Ministeriet, som endelig skal afgjøre, hvil-
 ken af de to Meninger der skal være den sei-
 rende; men efter Forslaget bliver det Borger-
 repræsentationens Mening, naar der er en vis
 Majoritet derfor, som bliver den seirende, uden
 at man gaaer til Ministeren. Dette er virke-
 lig saa tydeligt, at jeg er overbevist om, at
 ikke eet Medlem er uvidende derom og derfor
 heller ikke behøvede den lange Belæring i saa
 Henseende af den ærede Rigsdagsmand. Jeg
 troer, at de Fleste af, ja jeg kan maastee sige,
 alle det ærede Things Medlemmer ere enige
 om, at Communalbestyrelserne maae have en
 større Myndighed, men det ligger ganske uden-
 for dette Lovforslags Hensigt at gaae ind der-
 paa. Forslaget er, om man saa vil, naar det
 bliver ophøiet til Lov, en Overgangslov, som
 vil fremme og lette Indførelsen af en fuld-

stændigere Communallovgivning for Kjøbstæ-
 derne; den vil bringe os et Skridt videre, og
 den vil, naar den har bestaaet i nogle Aar,
 have udviklet Kræfterne og have skabt en bedre
 og mere virksom Communalaaend i Kjøbstæ-
 derne, saaledes at de blive mere forberedte
 paa at tage det, der kommer. — Den ærede
 Rigsdagsmand gif derpaa vidtløftigt ind paa at
 behandle de enkelte Paragrapher, og han meente,
 at det Heldigste vilde være, om man tog det
 Gode i Fleertallets Forslag og indsatte det i
 det oprindelige Forslag, der i det Hele til-
 fredsstiller ham meest. Det glæder mig nu at
 høre, at den ærede Rigsdagsmand er saa til-
 freds med mit oprindelige Lovforslag, men da
 jeg har sluttet mig til Fleertallet og er en Deel
 af dette, saa gjør det mig ondt, at denne Roes
 over Lovforslaget skal falde tilbage som en Da-
 del paa Fleertallet. Jeg skal gjøre den ærede
 Rigsdagsmand opmærksom paa, at det vilde
 være langt heldigere, vi vilde have staaet meget
 bedre under denne Forhandling, naar han til
 denne havde stillet Forslag, for at sætte sin
 Mening igjennem, men alt det, den ærede
 Rigsdagsmand nu har sagt, kan jo ingen som-
 helst Indskydelse faae ved nærværende Forhand-
 ling, fordi der slet ikke er Noget, hvortil det
 støtter sig; vi kunne slet ikke komme til at af-
 stemme derom. Det falder dødt til Jorden
 her under denne Forhandling, thi der er, som
 sagt, ikke et eneste Forslag, hvortil det knytter
 sig. Den ærede Rigsdagsmand vil see, at han
 stiller os paa en uheldig Maade; thi dersom
 vi vilde indbegaae ham, blev det ogsaa Noget,
 som ikke hørte herhen. Men den ærede Rigs-
 dagsmand det alvorligt med sine Indvendinger,
 hvad jeg antager, han gjør, saa vil han til
 tredie Behandling see at faae stillet Forslag i
 den Retning, da vil det være den rette Tid at
 komme ind paa en Forhandling om dem og
 om, hvorvidt man skal gjøre de Forandringer i
 Fleertallets Forslag, som han ønsker. Jeg skal
 derfor nu kun kortelig sige ham, hvorledes jeg
 har opfattet de Indvendinger, han gjorde mod
 Fleertallets Forslag.

Hans væsentligste Indvending var, forekom det
 mig, at der paa de Steder, hvor der er til-
 lagt Borgermesteren en vis Ret, ikke er sagt
 Magistraten, medens der dog i den By,